t Milieu

t Is n haide zundagmiddag. Vandoag paast oom Kees op de boerderij. Pa, moe, Geert en Froukje binnen n daggie uut. Vanmörgen binnen ze mit heur varent in d'auto noar Lauwersoog reden. En doarvandoan binnen ze mit de boot noar Schiermonnikoog vertrokken. Geert lopt mit bloot lief en op blode vouten bie t wotter langs mit Froukje. Zai het n blaauwe bekini aan.

"Pas op en trap naargens in, hur!" woarschaauwt Froukje. "Want der ligt van ales op t strand. Summege mensen gooien heur lege drinkvlezzen en blikkies mor zo in t zaand."

Inains komt der n rooie voetbaal noar Geert tou rollen. Hai zet zien vout derop en kikt om zok tou. Hai wait nait woar of de baal vandoan komen is.

"Voetballen Geert?" Mit n rötgang komt Froukje der aanzetten. Zai smakt Geert ondersteboven en geft n haarde schop tegen de baal aan. "Auwe, auwe!! Mien tonen, mien tonen!!" giert Froukje. Zai let zok laankuut in t zaand valen. Mor wat het ze doan? Zai het zo haard tegen de baal aanschopt, dat de baal wupt t gele strohoudje van n laange man zien kop òf. De man gript mit baaide handen noar zien kop. Hai is hailmoal koal. De man boekt zok, pakt zien houdje, stubt t zaand der òf en zet hom weer op zien koale knikker. Den krigt hai Geert en Froukje in de goaten. Geert schrikt, geft Froukje n drukker en zegt: "Stoan goan en wegwezen! Runnen, Froukje!" En vot is Geert al. As de wereldkampioen haardlopen, zo haard runt hai bie t wotter langs.

Froukje het hailmoal niks van dij man en zien houdje zain! Mit tegenzin runt zai Geert achternoa. Mor ze kin hom lang nait bieholden.

As Geert n hail end votrund is, blift hai stoan om uut te poesten. De man mit zien strohoud is gelokkeg naargens te bekennen. Froukje komt der ook aan en vragt: "Woarom runst doe zo haard, Geert? Liekt net of ain die achternoa zit." Geert holdt zok stil, want hai zugt al weer wat. "Kiek ais Froukje wat hier ligt! Wat smereg nait?"

Froukje gaait op boekie zitten. Zai trekt n vies gezicht: "Da's n vogel. Zien vleugels binnen hailendal voel en wat ligt zien koppie schaif! Zieleg hur. Zel e nog leven of zel e dood wezen?"

Geert pakt de vogel verzichteg beet. Hai snoft en zegt: "Hai stinkt noar eulie, Froukje. Zellen we hom aan pa en moe zain loaten?"

Pa en moe zitten in heur zwemgoud op n groot klaid. Ze zwaaien as ze zain dat Geert en Froukje der aan komen. Geert gaait op knijen bie zien olders liggen. Hai legt de vogel in t zaand en zegt: "Pa, kiek ais wat wie doargunders bie t wotter vonden hebben."

Pa dut zien zunnebril òf: "Da's n zeekob, jonges. Hai is dood. En wait je hou dat komt?"

"Dat komt deur d'eulietankers," ropt Geert uut. "Dij loaten mor zo eulie in de zee lopen!"

"Juust," zegt pa. "As de vogels dij rötzooi aan heur veren kriegen, den goan ze dood. Woarom pazen de mensen nait wat beter op? Wie mouten t wotter schoonholden, wattoe moe?"

Moe knikt. Zai pakt gaauw twij lege colablikkies dij noast heur in t zaand liggen. En zai stopt ze in n plastic puutje.

"k Heb t wel zain hur!" ropt Froukje. "Ie mouten ook zuneg wezen op t milieu." En ze pakt gaauw de slikpepiertjes op dij ze doar zulf hingooid het. "Pepier heurt in de pepierbak, glas heurt in de glascontainer en as pa thuus vaarf of eulie overholdt, den mout hai de gemainte bellen. Den komt der n voelniswoagen en hoalt de rommel op."

Moe kikt noar de zeekob. "t Begroot mie van dij vogel," zegt ze. "Wat roar dat der mor ain vogel ligt. k Denk dat der nog veul meer doodgoan binnen. Of zellen ze dij al vothoald hebben?"

"k Begroaf hom hier op t strand," zegt Geert. "Gaaist mit bloumen zuiken, Froukje? Dij heuren bie n begravvenis ja."

Moe pakt n lege plastic puut tot heur tas uut. Zai stopt de vogel derin. Doarnoa moakt ze heur handen schoon aan n pepieren buusdoukje. Ze zegt: "En nou speulen goan. En de vogel vergeten! As wie weer thuus binnen den proat we over t milieu. Den zel k joe uutleggen wat je zulf doun kinnen om de boudel om joe tou schier te holden."

Froukje laagt. Mit n gloepstreek smit zai twij dikke handen vol zaand noar Geert tou. Den runt zai noar de zee en zingt: "Olé, olé, olé, maal Geert zit onder t zaand en mout zok schoonspuilen in de zee. Olé, olé, olé, maal Geert zit onder t

zaand en mout zok schoonspuilen in de zee.”

“Wacht mor, mien wichtje. As k die te pakken krieg, komst hier nait leventeg vandoan!” bölkt Geert. “k Stop die bie dij dooie vogel in moe heur plastic puut!”

Mor Froukje begunt nog haarder te lagen en zai zingt van:

“Olé, olé, olé, slome Geert kin mie lekker toch nait kriegen, want ik goa koppie onder in de zee!” Op ainmoal springt zai in t kolde zeewotter. Geert staait aan d’kaant te kieken. Hai snapt nait dat Froukje aaltied dingen dut dij hai nait doun duurft. Brrr...

Auteur: An Kuiper

Inspreker: Riemke Bakker